

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Ordet ble menneske.

Prekentekest: Joh 1:1-5 (6-8) 9-14.

Lesetekster: Jes 9.2-3.6-7, Heb 1:1-5a.

Roald Kvam © 2008

Ordet er Guds ord. Dets vesen: Rent (Sal 12:7 og 18:31), sant (Sal 33:4), fast (Sal 119:89, Jes 40:8), godt (Jer 29:10), herlig (Sal 138:2), helbredende (Sal 107:20), opplysende (Sal 119:130), uforgjengelig (Matt 24:35), ufeilbarlig (Rom 9:6), ubundet (2Tim 2:9), levende, kraftig, skarpt og gjennomtrengende (Heb 4:12), som en ild og en hammer (Jer 23:29), inspirert av Gud (2Tim 3:16).

Dets virkninger: Det skaper tro (Rom 10:17), gjenföder (Jak 1:18, 1Pet 1:23), gir visshet (1Joh 5:13), helliger (Joh 17:17), gir åndelig vokster (1Pet 2:2), renser (Sal 119:9), opplyser (Sal 119:105), oppbygger (Apg 20:32).

Kjenner du igjen bildet av din Bibelen i dette? Er dette din Bibel? Er din Bibel nyttig til alt dette?

Bibelen er bygd over 1500 år av minst 40 forfattere på 3 språk og likevel gir den oss 1 historie med 1 hovedperson. Det er ikke mulig uten 1 overordnet forfatter: Den Hellige Ånd.

Ordet er Jesus. Vi vet at Jesus har fått mange navn og benevnelser i Bibelen. Noen husker vi godt: Frelseren, Mesteren, Messias, Menneskesønnen, Den gode Hyrde... Det er viktig å kjenne disse navna. Viktigere er det å vite hva de står for. Ethvert navn, enhver benevnelse Jesus har i Bibelen, uttrykker nemlig noe avgjørende viktig: Hvem han er. Hva han kan gjøre. Hva han vil gjøre.

I Joh 1:1 kalles Jesus rett og slett for "Ordet". Hvorfor? Hva er meningen med dette merkelige navnet? Det forteller oss at det er Jesus som er Guds kommunikasjonsmiddel til oss mennesker. Gjennom Ham taler Gud til oss. Både gjennom det Jesus sa, og ikke mindre gjennom det han gjorde.

Hebreerbrevets forfatter bekrefter det: "Etter at Gud i fordums tid mange ganger og på mange måter hadde talt til fedrene gjennom profetene, har han nå i disse siste dager talt til oss gjennom Sønnen. Ham har han innsatt som arving til alle ting. Ved ham har han også skapt verden." (Heb 1:1-2).

Johannes omtaler Jesus som "Ordet" (Joh 1:1.14), "livets ord" (1Joh 1:1) og "Guds ord" (Åp 19:12).

Jesus er ikke et ord blant mange. Men Ordet, i bestemt form. Altså: Jesus er det autoritative, det avgjørende, det eneste helt riktige ord om Gud; hvem Gud er og hvordan Gud er.

Hebreerbrevets forfatter erkjenner det og beskriver Jesus som "avbildet" av Guds vesen: "Han er avglansen av hans herlighet og *avbildet av hans vesen*, og han bærer alle ting ved sin krafts ord." (Heb 1:3a).

Jesus er ikke bare ett bilde blant mange. Ikke et utilstrekkelig, eller forfalsket, men det virkelige, det sanne bildet av Gud. Altså: Gud er slik Jesus er.

Det er som om Gud selv sier til oss: Ikke la alle ordene i verden om meg få all din oppmerksomhet. Lytt først og fremst til Bibelordet, til Jesus. Det er det og bare det som svarer til sannheten om meg. Og når ditt sinn blendes og forvirres av alle tanker og forestillinger om meg, så fest ditt blikk på Bildet, det eneste sanne, dekkende bilde av meg: Jesus.

Ordet er Gud. Mange mennesker som gir ris til kirka og de kristne, gir ros til Kristus. Han er gjenstand for respekt, engasjement og beundring. Beundringen kan være stor og ekte. Men den kan gjelde en redusert – og dermed forfalsket – Jesus. Det avgjørende spørsmålet er ikke om Jesus er stor, men om han er stor nok. Ikke om han er beundringsverdig. Men om han er tro-verdig: Er Ordet Gud?

Apostelen Johannes er klar: "Ordet var Gud" (Joh 1:1). I det ligger det et vidunderlig evangelium: Da er hans tale til oss fullt ut pålitelig. Da er hans gjerning for oss fullt ut tilstrekkelig.

Nøkkelen til Bibelens verden, heter Joh 1:14. Noen syns det er vanskelig å godta Ordet som det står foran oss, slik det møter oss: Gikk Jesus virkelig på vannet? Kan han ha mettet 5000 menn pluss kvinner og barn bare ved hjelp av noen fem brød og to fisker?

Det som avgjør saken, blir vår holdning til nøkkelen til Bibelens verden. Den heter Joh 1:14. Dersom vi ikke vil ta imot og ta i bruk nøkkelen, Joh 1:14, så vil vi aldri få gå inn i Bibelen verden, aldri bevege oss i Bibelens verden med trygg tro. Men vi snubler fra vers til vers mens vi pendler fra kjempende tro til nagende uro.

Johannes setter nøkkelen i bibeldøra, vrir om og stiller døra åpen foran oss idet han sier: "Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss." (Joh 1:14).

Det handler om det sentrale underet, at Gud ble menneske! Tror du det? Da blir det nærmest en selvfølgelighet at Jesus kunne gå på vannet eller gjøre et brødunder. Noe annet ville være utrolig!

"Og vi så..." Bibelen bygger ikke på en drøm. Heller ikke på en indre visjon, et bilde for det indre øye uten feste i den ytre virkeligheten. Disiplene så hans herlighet. Og det var ikke bare i korte glimt. Det greske ordet som brukes her, betyr egentlig å dvele ved, se nøye på. Ingen skal behøve å være i tvil: Det dreier seg ikke om from fantasi, men synlig virkelighet: Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.

"Og vi så hans herlighet..." Disiplene så hans herlighet oftest bakfra (jf krybbe, dåp, måltid, kors, grav, himmelfart). Akkurat som vi gjør det gjennom ord, komma og punktum, vers og avsnitt og kapittel når vi leser i Bibelen. De så tjeneren, den fornedrede, han som bøyer seg for å bære en deres byrder. De så når han var trett

sammen med dem, når han tørstet sammen med dem og når han led for dem. Men likevel: Det som står lengst framme i bevisstheten, er synet av "en herlighet som den en enbåren Sønn har fra sin Far."

Ordet "herlighet" betyr egentlig "lysglans". Når disiplene tenkte på Jesu liv her nede, så de i det en avglans av den himmelske herlighet, Faderen, Gud. Når vi leser Jesus liv her nede ser vi i det den samme avglans av "en herlighet som den en enbåren Sønn har fra sin Far."

"Full av nåde og sannhet..." Det inntrykk av Jesus som sto dypest hos disiplene, var dette: Han var full av nåde og sannhet. Når vi ser det, forstår vi at vi misforstår ofte Jesus. Vi ser han gjerne som en som kommer med svære krav, med tunge byrder, med strenge dommer. Men Han kommer altså først med nåde (Jes 9:1-3.6-7).

Og han er også full av sannhet: Det han sier og gjør, er å stole på. Gir han løfter, vil han innfri dem. Gir han informasjonen – åpenbaringer – er de pålitelige. Advarer han, er det i dypeste alvor. I alle livets forhold: Guds skrevne og levende ord, Jesus, er absolutt troverdig.

Når du kommer til Jesus med din synd og din skyld og din skam, da møter han synden med *sannhet* og synderen med *nåde*, skylden med *rettferd* og skammen med *fred*:

"Nåde og sannhet skal møte hverandre, rettferd og fred kysse hverandre. Sannhet skal vokse opp av jorden (mennesket), og rettferd se ned fra himmelen (Gud)." Sal 85:11-12.

Er det da underlig at disiplene adlød hans kall og ble med i hans følge? Er du med der? Nei, jeg tenker ikke på medlemskap i kirken... Er dette din Bibelen. Er Jesus stor nok for deg? Er han Gud eller sitter du med bruddstykker eller vrengebilder av Jesus, Guds ord. Bruk nøkkelen, Joh 1:14. Og ta bolig i Sal 85:11-12.

